

та сж заставили орела да яде месо. Така е, но питамъ тогава: кой заставя гължба да яде житни зрънца? Не живѣе ли и той при сжщитѣ условия, при които живѣе и орелътъ? Какъ е възможно, като живѣятъ при едни и сжщи условия, орелътъ да яде месо, а гължбътъ — житни зрънца? Казвамъ: и у животнитѣ има извѣстни убѣждения за живота. Гължбътъ има много по-високо понятие за живота отъ орела; той носи по-висока култура въ себе си. Орелътъ е царъ на птицитѣ, но е глупавъ. Че е глупавъ, виждаме по това, че не сж го взели за символъ на Свети Духъ въ религията. Военнитѣ го взиматъ като символъ на сила; руситѣ сжшо го взиматъ като символъ на сила, но щомъ дойде до религиознитѣ форми въ религията, тамъ взиматъ като символъ гължба. Щомъ искаме да изпратимъ нѣкоя птица като делегатъ при Бога, не изпращаме орела, но гължба. Господъ казва: „Орелътъ нека ходи по земята, нека участвува на бойнитѣ полета, но въ моето царство такива месо-ядци не приемамъ. Казваме: условията на живота сж такива. Ако единъ гължбъ може да издържи при всички условия на живота, да се храни съ зърнена храна, това показва, че въ него има идея. Азъ говоря за идеята на гължба. Тогава, ние съвременнитѣ религиозни хора, може ли да се убѣждаваме едни други, да се оправдаваме, че условията на живота били такива? Казвамъ: братко, засрами се отъ гължба! Единъ гължбъ, съ много помалка интелигентность отъ твоята, съ много побѣдни условия на живота отъ тебе, е съумѣлъ да води единъ по-чистъ и порядъченъ животъ отъ тебе, а ти създаденъ по образецъ и подобие Божие,